

Alapítványi bál

Február 17-én alapítványi bál volt iskolánkban. Ez egy pénteki napra esett.

Mi, táncosok 16-an voltunk, ebből hatan az osztályomból.

Ahogy megérkeztem, indultam felöltözni. Sok időm nem maradt, hamarosan kezdődött a műsor. Meglepődve néztük a többiekkel, milyen sokan vannak az asztaloknál. Szülők, tanáraink, vendégek elegánsan felöltözve várták a nyitótáncot.

Mindenki nagyon izgult, volt, aki azt mondta, ő el fog ájulni! Én személy szerint ezt nem agyaltam túl. Nem úgy fogtam fel, mint egy feladatot, hanem tényleg mint egy táncot. Azért álltam hozzá így, hogy jól érezzem magamat.

A nyitótánc végül nagyon jól sikerült. Én nem a többi párt néztem, csupán arra koncentráltam, hogy mindent helyesen csináljak.

Miután levonultunk a táncparkettről, felöltöztünk, és készültünk haza. Üdítőt és csokoládét is kaptunk, nekem ez bőven megérte.

Kicsit még leskelődtem. Megnéztem a svédasztalos vacsora kínálatát, láttam a beszélgető, jókedvű vendégeket. Nagyon sok támogató nevét olvastam, így remélhetőleg iskolánk alapítványa sok pénzhez jutott.

A bál jól sikerült, mindenki kellemesen érezte magát. Csak egy dolgot sajnálok, azt, hogy vége lett.

Horváth Péter 8.b

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola